

ligesom vi andre vilde være overordentlig glad, om vi kunde faa det Forslag gennemført, hvorom Venstre er enigt. — Til det ærede Medlem fra Veile (T. Nielsen), der ikke ønsker, at Kvinder skulle være pligtige til at modtage Valg, skal jeg kun sige, hvad jeg sagde før, at naar man giver selvstændige Kvinder Valgret under samme Betingelser som Mændene, kan man ogsaa paalægge dem den samme Forpligtelse, og da der fra Kvindernes Side her i Landet, fra forskellige Kvindeorganisationer, er tilstillet Udvalget et Andragende netop i den Retning, finder jeg saa meget mindre Anledning til at fravige Flertallets Standpunkt og tilraader altsaa vedblivende at følge Flertallet og forkaste Mindretallets Ændringer.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), hvem det altid er mig en udsøgt Fornøjelse at høre. Kun skal jeg bemærke, at jeg kunde ønske, han var lidt mere grundig i sine Udtalelser, end han ofte er og saaledes desværre ogsaa i Dag. Det ærede Medlem kunde ikke være med til at deltage i de Klager, der saa hyppig kom frem over de kommunale Raad. Der er ingen i denne Sal, der har klaget over de kommunale Raad. Vi indrømme alle, at det er gaaet forholdsvis godt, navnlig efter at Højre er gaaet ud af Ledelsen paa Grund af visse Omstændigheder, og Venstre saa vidt muligt har overtaget den. Naar vi faa udvidet Valgretten, og de kommunale Raad faa en bredere Basis, er det imidlertid muligt, at det kunde gaa endnu lidt bedre. Det ærede Medlem kan dog ikke mene, at det er Penge og Hartkorn, der skaber Mennesker, og heller ikke mene, at de Skranker, som hidtil have været opretholdt, have gjort Ledelsen af de kommunale Raad bedre, end om disse Skranker og disse hemmende Bånd havde været løste for længe siden. Det ærede Medlem læste en Paragraf af Lovforslaget op, nemlig § 11, og havde forskellige Indvendinger at gøre dermod. Ligesom det ærede Medlem, da han talte om Indvendingerne mod de kommunale Raad, havde brugt sine Øren forkert, har han i dette Tilfælde brugt sine Øjne og sin Hukommelse forkert, da han læste Paragraffen op. Thi det ærede Medlem har selv været med til at stille Ændringsforslag til Paragraffen for at opnaa en Forandring netop i det Forhold, det ærede Medlem paatalte, og da han selv har været med dertil, vil jeg bede ham endnu en Gang at læse det igennem og opfriske det i sin Hukommelse. Jeg tror, at

det ærede Medlems Indvendinger da ville falde bort. Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage), hvis mange lyriske Betragtninger jeg selvfølgelig ikke kan opholde mig ved. Han mente dog, at jeg ikke havde nogen som helst Ret til her i Salen at optræde paa de fire Femtedeles Vegne, som Lovforslaget tiisigter at give mere Ret. Jeg tror i alt Fald, at jeg, som hørende netop til denne Klasse, har mere Ret til at tale paa deres Vegne end det ærede Medlem, der jo i hele sin Færd, ogsaa i dette Ting, viser, at han staar disse Folk saare fjernt. Det ærede Medlem fremkom med adskillige Insinuationer mod Flertallet i dette Ting, som jeg bestemt maa tilbagevise. Han havde truffet Folk, der ligesom Flertallet i denne Sal ikke vare enige i dette Lovforslags Grundtanke, og naar de stemte derfor, var det, fordi de haabede paa Flertallet i Landstinget. Dette er en Insinuation, som jeg bestemt maa tilbagevise paa Flertallets Vegne. Det ærede Medlem vil nemlig, tænker jeg, om et Øjeblik faa at se, at hele Venstre i dette Ting stemmer for det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem er heller ikke en særlig Ynder af almindelig Valgret til Folketinget, og betragter Valg, der fremgaar heraf, som Klassevalg, det har det ærede Medlem naturligvis Lov til, men jeg skal sige, at naar han vil tale om Klassevalg, skal han vende sine Øjne til Tinget her oven over. Det er dog vistnok der, dette System er gennemført. Skulde der være Tale om Klassevalg her i Folketinget, vil jeg for mit Vedkommende sige, at saa kunde det da kun være Tale om, at disse Valg ere af første Klasse, da jo snart Højre er traadt ud af Spillet her nede. Det ærede Medlem var ogsaa bange for, at hvis dette Lovforslag skulde blive vedtaget, vilde Socialisterne snart faa Magten i Landkommunerne. Jeg tror, det ærede Medlem ogsaa her ser noget forkert. Det ærede Medlem betragter maaske alle dem, der ere hans politiske Modstandere, som Socialdemokrater, og jeg kan forstaa, at det ærede Medlem, der jo er meget stærkt trængt nede i sin Valgkreds, kan komme til at se lidt skævt paa den Bevægelse, der har været der nede imod ham. Men det ærede Medlems Standpunkt har imidlertid forbavset mig noget. Jeg troede, at han netop var en Ven af almindelig Valgret, thi saa vidt jeg ved, har man i hans Valgkreds udstrakt Valgretten endnu længere end til de levende Mennesker, nemlig til Køerne. Jeg havde derfor noget Haab om, at det